

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 863/2532

บริษัท ร.ส.พ. ประกันภัย จำกัด
นายสมนึก กภาพันธุ์ กับพวก

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. มาตรา 875

เมื่อผู้เอาประกันภัยรถยนต์ได้บอกกล่าวการโอนรถที่เอาประกันภัยไว้กับผู้รับประกันภัยให้แก่ตัวแทนของผู้รับประกันภัยทราบแล้วแม้จะเป็นการบอกกล่าวด้วยวาจาก็ถือว่าผู้รับประกันภัยทราบแล้วเช่นเดียวกัน สิทธิอันมีอยู่ในสัญญาประกันภัยย่อมโอนตามไปยังผู้รับโอนรถยนต์ด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 875 วรรคสอง ผู้รับประกันภัยจึงต้องร่วมรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัยนั้น.

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ได้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 80-1603 บุรีรัมย์ ไว้จากโรงเลื่อยจักรนางรอง จำเลยที่ 1 เป็นผู้ขับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข.ก.80-3211 และเป็นลูกจ้างของจำเลยที่ 2 ที่ 3 จำเลยที่ 2 ที่ 3 ร่วมกันเป็นเจ้าของรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข.ก.80-3211 เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2524 เวลาประมาณ 19.30 นาฬิกา จำเลยที่ 1 ได้ขับรถยนต์ตามหน้าที่ในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 ที่ 3 ด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวังเหี่ยวบริเวณประตูด้านหน้าขวาของรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 80-1603 บุรีรัมย์เป็นเหตุให้รถยนต์ดังกล่าวเสียหลักพุ่งชนราวสะพานได้รับความเสียหายโจทก์ต้องใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยไป 86,500 บาท ค่าลากและยกรถอีก 3,000 บาท ขอให้ศาลบังคับให้จำเลยทั้งสี่ใช้เงินจำนวนดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย จำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา จำเลยที่ 4 ให้การว่า ได้รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข.ก.80-3211 ไว้ ต่อมาผู้เอาประกันภัยได้โอนรถยนต์ดังกล่าวให้จำเลยที่ 2 โดยมีได้แจ้งให้จำเลยที่ 4 ทราบ ผู้เอาประกันภัยมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับรถยนต์ดังกล่าว จำเลยที่ 4 จึงไม่ต้องรับผิดชอบ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระเงินจำนวน 80,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย จำเลยที่ 4 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยที่ 4 ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์รับประกันภัยรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 80-1603 บุรีรัมย์ ไว้จากโรงเลื่อยจักรนางรองและนายสำเนา นามกมล เป็นระยะเวลา 1 ปี จำเลยที่ 3 ได้เข้าซื้อรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ข.ก.80-3211 จากห้างหุ้นส่วนจำกัดวิวินยนต์ แล้วเอาประกันภัยไว้กับจำเลยที่ 4 ต่อมาจำเลยที่ 3 มอบรถยนต์คันให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิวินยนต์ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิวินยนต์ได้ให้จำเลยที่ 2 เข้าซื้อต่อ จำเลยที่ 1 เป็นลูกจ้างขับรถยนต์คันดังกล่าวของจำเลยที่ 2 วันที่ 12 มิถุนายน 2524 ขณะที่จำเลยที่ 1 ขับรถยนต์ดังกล่าวกลับจากส่งสินค้าที่กรุงเทพมหานคร มุ่งหน้าไปทางจังหวัดนครราชสีมา เวลาประมาณ 21 นาฬิกา เกิดชนกับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน 80-1603 บุรีรัมย์ ทำให้รถยนต์ดังกล่าวได้รับความเสียหายเป็นเงิน 80,000 บาท เหตุที่เกิดรถชนกันเป็นความประมาทของจำเลยที่ 1 มีปัญหาในชั้นฎีกาเพียงประเด็นเดียวว่า จำเลยที่ 4 จะต้องร่วมรับผิดชอบหรือไม่ จำเลยที่ 3 เบิกความเป็นพยานโจทก์ว่า นายชัวร์รุ่งเรืองชัยศรี เป็นตัวแทนประกันภัยของจำเลยที่ 4 และมีสำนักงานอยู่ที่อำเภอชุมแพ เมื่อจำเลยที่ 3 ขายรถให้แก่จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 3 ได้ไปบอกให้นายชัวร์ทราบแล้วด้วยวาจา นายสุภร ติรวินชและนายประพันธ์ ยวนางกูร พยานจำเลยก็เบิกความว่า นายชัวร์เป็นตัวแทนประกันภัยของจำเลยที่ 4 ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่านายชัวร์เป็นตัวแทนประกันภัย

ของจำเลยที่ 4 คำเบิกความของจำเลยที่ 3 ที่ได้แจ้งการขายรถให้นายชิวตัวแทนประกันภัยทราบแล้วนั้น มีเหตุผลฟังได้ว่าเป็นความจริง เพราะรถที่ขายได้เอาประกันภัยไว้ในวงเงินที่สูง เมื่อมีการประกันภัยเข้ามา เกี่ยวข้องจำเลยที่ 3 ย่อมต้องแจ้งให้นายชิวตัวแทนประกันภัยทราบ เพราะสำนักงานตัวแทนบริษัทประกันภัย ตั้งอยู่ในท้องถิ่นเดียวกับจำเลยที่ 3 ทั้งหลังจากเกิดเหตุแล้ว ได้ความจากนายสุภรพยานจำเลยด้วยว่าจำเลยที่ 4 ได้จ่ายเงินให้แก่รถที่เอาประกันภัย 4,000 บาท โดยไม่ได้แย้งข้ออ้างของจำเลยที่ 4 ว่าไม่เคยได้รับแจ้งเรื่องการโอนรถหากมีการแจ้งต้องมีการเปลี่ยนชื่อผู้เอาประกันภัยไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในกรมธรรม์ประกันภัย เห็นว่าเป็นข้ออ้างลอย ๆ ทั้งการที่ยังไม่มีการเปลี่ยนชื่อไม่ใช่ว่าเหตุผลที่ยืนยันว่าจำเลยที่ 4 ไม่ทราบ เมื่อมีการแจ้งให้ทราบด้วยวาจาแก่ตัวแทนของจำเลยที่ 4 แล้ว หากจำเลยที่ 4 ไม่ทราบก็เป็นเรื่องระหว่างตัวการกับตัวแทนของจำเลยที่ 4 เอง ใช้ยันบุคคลภายนอกไม่ได้ จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่มีน้ำหนัก ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 3 ผู้เอาประกันภัยได้บอกกล่าวการโอนรถที่เอาประกันภัยให้แก่ตัวแทนของจำเลยที่ 4 ผู้รับประกันภัยทราบแล้ว แม้จะบอกกล่าวด้วยวาจาก็ถือว่าจำเลยที่ 4 ทราบแล้วเช่นเดียวกันสิทธิอันมีอยู่ในสัญญาประกันภัยนั้นย่อมโอนตามไปด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 875 วรรคสองจำเลยที่ 4 จึงต้องร่วมรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัยนั้น ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้จำเลยที่ 4 ร่วมรับผิดชอบด้วยนั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยที่ 4 ฟังไม่ขึ้น"

พิพากษายืน

(ส่อง สุขะปุณณพันธ์ - สวัสดิ์ รอดเจริญ - เดชา สุวรรณโณ)